

Kristovo učenie

Keď hovoril o potrebe nového narodenia, Kristus preukázal, že byť Židom, farizejom, učiteľom alebo rehoľníkom neumožňuje nikomu prístup do Božieho kráľovstva.

Kristovo učenie

Funkcia zázrakov

„Medzi farizejmi bol muž menom Nikodém, jeden z popredných Židov. V noci išiel k Ježišovi a povedal: Rabbi, vieme, že si Majster pochádzajúci od Boha. Lebo nikto by nemohol robiť tieto zázračné znamenia, ktoré robíte, keby Boh nebol s ním “
(Ján 1: 1 -2)

Medzi Židmi bol majster judaizmu menom Nikodém. Bol farizej a išiel v noci proti Ježišovi. Na tomto stretnutí prekvapivo Nikodém nazval Ježiša „rabínom“, teda Majstrom. Takéto uznanie od sudcu alebo od učiteľa v Izraeli malo polichotiť ktorémukoľvek z mužov.

Prečo však Nikodém nazval Ježiša Majstrom? Vo svojom počiatočnom prístupe urobil Nikodém toto vyhlásenie:

„Rabín, veľmi dobre vieme, že si Majster pochádzajúci od Boha; pretože nikto nemôže robiť tieto znamenia, ktoré robíte, pokiaľ Boh nejde s ním “ (Ján 3: 2).

Nikodém pochopil, že Ježiš bol učiteľom kvôli zázrakov, ktoré sa konali. Nikodém, keď sa dopyčul o Ježišových zázrakoch, pochopil, že je Majster, ale učiteľ, ktorého poslal Boh, vďaka čomu sa Ježiš odlišoval od všetkých ostatných učiteľov v

Izraeli.

Kto by mohol robiť zázraky, ktoré konal Ježiš, bez pomoci Božieho prsta? Sám Nikodém odpovedá: Nikto nemohol vykonať tieto znamenia, ktoré robíš ty! Nikodémova analýza je úplne platná, rovnako ako záver (Ján 5:36).

Nikodém prekonal veľkú bariéru záverom, že Ježiš bol Božím Učiteľom, a tento záver viedol Nikodéma k večernému stretnutiu s Kristom. Iní farizeji mali stretnutie s Kristom vo svetle dňa, boli však podnietení pokrytectvom a chceli chytiť Ježiša v nejakom rozpore.

Po analýze Ježišovej osoby prostredníctvom zázrakov, ktoré urobil, Nikodém šiel k Ježišovi a vysvetlil svoj záver:

- Ježiš bol Majster;
- Poslané Bohom, pretože:
- Nikto nemôže robiť také zázraky, ak Boh nie je s ním.

Nikodém nešiel za zázrakom, ale chcel vedieť viac o náuke Toho, ktorý robil zázraky.

Vieme, že Boh má všetku moc a že zázraky nie sú zázraky prevyšujúce samotné dielo stvorenia. Neexistujú zázraky, ktoré by prevyšovali Božie tvorivé dielo, ako napríklad: život, vesmír atď. Všetko je zázrak, pretože všetko bolo úžasne urobené prostredníctvom Božej sily.

Primárnou funkciou zázraku je prebudiť človeka, aby spoznal svojho Stvoriteľa. Akékoľvek použitie alebo prejav, ktorý sa uskutoční mimo tohto tonika, skresľuje „svedectvo“, ktoré mu Boh dáva právo, takže sa človek snaží priblížiť k Bohu (Heb 2: 4).

Zázraky nie sú v živote človeka prvoradé, je však potrebné mať na pamäti to zázraky sú Božím potvrdením toho, čo ohlasovali proroci a Kristus. Je potrebné veriť v Boha, ktorý funguje úžasne, a nie v zázraky, ktoré fungovali. Človek sa musí

sústrediť na Božie posolstvo, a nie na zázraky, ktoré z neho vychádzajú.

Kristovo učenie

„Skutočne, skutočne, hovorím vám, že ten, kto sa znovu nenarodil, nemôže vidieť Božie kráľovstvo “ (Ján 3: 3)

Aj keď uznal Ježiša za Božieho Majstra, Nikodém nepoznal Kristovu náuku. Zázrak bol prvoradou príčinou Nikodémovho záveru, že Krista poslal Boh, ale Nikodém potreboval počuť učenie zaslaného Majstra.

Nikodém sa zamerával na kvalitu Učiteľa tých, ktorí boli poslaní od Boha a robili zázraky, ktoré by nikto nedokázal, keby Boh nebol s Ním

„... pretože nikto nemôže robiť tieto znamenia, ktoré robíš, ak Boh nie je s ním“ (Ján 3: 1).

Aké bolo Nikodémovo prekvapenie, keď mu Kristus odpovedal:

„Naozaj, skutočne, hovorím vám, ten, kto sa znovu nenarodil, nemôže vidieť Božie kráľovstvo.“ (Ján 3: 3).

Ježišova evanjelizačná stratégia je rovnaká ako stratégia prijatá Jánom: zázraky mali dokázať ľuďom, že Ježiš je Božím vyslancom. Pretože Nikodém už poznal, že Kristus je Majster poslaný Bohom „Tieto však boli napísané preto, aby ste uverili, že Ježiš je Kristus, Boží Syn ...“, Ježiš upozorňuje Nikodéma na prvotné, nové narodenie „... a aby ste verili, že budete mať život v jeho mene“ (Ján 20:31).

Zázraky už nie sú dôležité, keď vyjde najavo pravda a Nikodém sa pýta:

„Ako sa môže človek narodiť, keď je starý? Môžeš sa vrátiť do lona svojej matky a narodiť sa? “ (Ján 3: 4). Nikodém

nespochybňuje informácie poskytnuté Majstrom, ktoré poslal Boh, ale zaoberal sa porozumením dynamiky „nového narodenia“ alebo Kristovej nauky.

Pretože nebeské kráľovstvo bolo zakázané tým, ktorí sa znovu nenarodili, bol Nikodém znepokojený, pretože už bol starý. Existoval mimoriadny zázrak, ktorý umožnil Nikodémovi návrat do lona svojej matky, aby sa mohol znovu narodiť, hoci bol starý?

Farizej Nikodém, vyznávač prísnejšej podpory židovského náboženstva, keď mu bolo oznámené, že nemá právo vidieť Božie kráľovstvo, by mal znieť prinajmenšom absurdne. Nikodém mohol okamžite odmietnuť Ježišovu nauku, pretože okrem toho, že bol farizejom, predstavoval to najlepšie z národa a židovského náboženstva.

Je zrejmé, že byť Židom alebo láskavým človekom, byť farizejom alebo iným náboženským vyznávačom, byť učiteľom alebo laikom, byť sudcom alebo obžalovaným, neumožňuje nikomu prístup do Božieho kráľovstva. Predtým musí byť každý bez rozdielu znovu narodený.

V dnešnej dobe je veľa ľudí, ktorí poznajú Krista prostredníctvom zázrakov a zázrakov, ale ktorí nehľadajú jeho slovo

„Ale ak neveríš v jeho spisy, ako uveríš v moje slová?“ (Ján 5:47).

Nikodém išiel nad rámec zázrakov vykonaných Kristom „pretože nikto nemôže robiť tieto znamenia, ktoré robíte, pokiaľ s ním nejde Boh“, a pretrpel učenie o Kristovi, aj keď preukázalo, že jeho stav mu nedával právo na nebeské kráľovstvo.

Keď hovoril o potrebe nového narodenia, Kristus preukázal, že byť Židom, farizejom, učiteľom alebo rehoľníkom neumožňuje nikomu prístup do Božieho kráľovstva. Práve k týmto aspektom sa vyjadríme k novému pôrodu: Prečo by sme mali ísť cez nový

pôrod? Čo je to za nový pôrod? Môže sa človek znovu narodiť bez Božej účasti?